

παιδες, οἵτινες κατ' ἀρχαιότατον ἔθος λαμβάνουσι τοὺς τίτλους τούτους, καθὼ πρωτεύοντες ἐν διαγωνισμῷ τοῦ μαθήματος τῆς Κατηγήσεως. Εἰς τὸν λαμβάνοντα πᾶσας τὰς ψήφους τῶν διδασκάλων παῖδα ἀπονέμεται ὁ τίτλος τοῦ αὐτοκράτορος (imperatore). Γίνονται δὲ αὐτὸς τε καὶ οἱ δύο ἄλλοι πρὶ γκιπες δεκτοὶ μὲ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀφιλομένην πομπήν, παρουσιαζόμενοι εἰς τὸν Πάπαν ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀυλάρχου. Ἐφέτος, ἀφ' οὗ ὁ Λέων ΙΓ' ἐδεξιώθη τοὺς προσελθόντας παῖδας, ἀπένευεν αὐτοῖς τὴν εὐλογίαν του, καὶ τοῖς ἐδῶκε μετὰλλια εἰς ἀνάμνησιν τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας των.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιταῖς δημοσιευμένων ἡμερησίων ἀνέρχεται εἰς 9,723.

— Ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις πρόκειται νὰ γίνῃ κυρία τῆς «Ἀθηνετικῆς Ἐφημερίδος» (Journal Officiel), ἀγοράζουσα αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων κυρίων αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο αἰτήσεται παρὰ τῶν Βουλῶν πίστωσιν 1,700,000 φράγκων.

— Ὁ ἐν Παρισίους γνωστὸς ἑλληνοστῆς κ. Αἰμύλιος Αεργανδίου, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», πρόπαρασκευάζει ἐκδόσιν τῆς ἐποποιίας τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα κατὰ χειρόγραφον γεγραμμένον εἰς ἰαμβικούς στίχους. Τὸ ποίημα τοῦτο, πολὺ ἀγαθότερον τῶν μέχρι τοῦδε γνωστώτων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐποποιῶν, ἐγράφη κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ΙΑ' ἑκατοσταετηρίδος, τὸ δὲ χειρόγραφον, ἐφ' οὗ φέρεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, γραφὲν κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα, διατηρεῖται ἀριστα καὶ περιέχει καὶ ἄλλα πολλὰ τοῦ μεσαίωνα ποίηματα, ἄγνωστα μέχρι τοῦδε, ἀνήκοντα δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὸν αὐτὸν ἀκριτικὸν κῶκλον. Ἡ ἐκδόσις τοῦ χειρογράφου τούτου, ἀγορασθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντολῆ τοῦ κ. Αεργανδίου, θὰ ἀποτελέσῃ τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου τούτου λογίου ἐκδιδομένης «Ἑλληνικῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης».

— Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου κ. Γάκωβος Δραγάτης ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἐκδόσιν μεταφράσεως ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τῆς «Ρωμαϊκῆς γραμματολογίας» τοῦ Paul Frank.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῆ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδόσις τῆς Ἐστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητάς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐν Φλωρεντίᾳ ἐτελέσθη κατ' αὐτὰς μεγαλοπρεπέστατα ἡ ἐπίσημος κηδεία τοῦ ἐσχάτου ἀποθανόντος ἑξέχου πολιτικοῦ ἀνδρὸς Ρικάρδου. Ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἀνηρτήθησαν διάφορα ἐπιγράμματα, δι' ὧν εὐστόχως εἰκονίζεται ὁ δημοσίος καὶ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς, πρὸς ὃν τοσαῦτα καὶ ηὐλικαῦτα ὀφείλει ἡ Ἰταλία. Ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων τούτων σημειῶ τὰ ἐπόμενα: «Πρὶν ἢ δεσπότη τῶν ἄλλων ἔγωγ νὰ δεσποῦν ἐαυτοῦ» ἐξεπαίδευσθ' ἐν τῷ αἰσθηματικῷ τοῦ καθήκοντος καὶ ἐνέμεινε ἐν αὐτῷ ἀκλόνητος μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς του». — «Ἦθελε τὸ σῶμα ὑπόδουλον τῷ πνεύματι, καὶ ἐσκήρηνεν αὐτὸ ἐν τοῖς κόποις, ἀποστραφείς πᾶσαν χαυνότητα». — «Ἐν τῷ χαλαρῷ καὶ εὐμεταβλήτῳ τούτῳ αἰῶνι ἀπεδείχθη ὑπόδειγμα ἀσθητικῆς ἀρετῆς καὶ σπερῶν βουλευμάτων». — «Ἄνευ τιμιότητος ἐνόμισεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ διάρθρωσι χρηστὴν κυβερνήσις, λύσιτελής, ἐλευθερία καὶ κόμματα ἕξια σεβασμοῦ». — «Μόνη αὐτοῦ φιλοδοξία ἦτο νὰ ἀποβῆ ἐφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα». — «Ἐοχε κίστιν πρὸς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἥτις σώζει τὰ θνητὰ τὰ ἕξια σωτηρίας, παραδίδει δὲ εἰς ζήτων ζυγὸν τοὺς διεσθαρμένους λαούς». — «Καθωσιωμένος πρὸς τὸν βασιλεῖα, ὃν ὑπέλαβεν ἐκαστοτὲ ἀπρογωνιαῖον λίθον τῆς ἐνόχτης τῆς πατρίδος, ὑπέρηρξεν αὐτὸν μετὰ τιμιότητος εὐπατρίδου καὶ ἀξιοπροσέπειας πολίτου». — «ὑπερᾶνω τῶν συμπερόντων τῆς πατρίδος του Τοσκάνης ἔθηκε τὰ συμπερόντα τῆς μεγάλῃς πατρίδος του Ἰταλίας». — «Τὴν ἐνόχτητα τῆς Ἰταλίας προσέβλεπε μετὰ τόλμης, διεξήγαγε δὲ

εἰς αἶσιον πέρασ μετὰ γενναιότητος ἰσχυροτέρας τῶν κωλυμάτων καὶ τῶν γεγονότων». — «Ἀποθέμενος τὴν ἀρχὴν εὐρὴν ἐν τῇ ἀξιοπροσέπειᾳ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου καὶ ἐν τῷ δημοσίῳ σεβασμῷ ἀμοιρῆν ἀνταξίαν τῆς ψυχῆς του». — «Μετήλαθε τὴν ἐλευθερίαν ὡς μέσον πρὸς ἐπιτέλεσιν ἐναρέτων ἔργων, καὶ οὐχὶ ὡς ὄργανον πρὸς ἀποπλάνησιν καὶ διαφθορὰν τῶν λαῶν». — «Ἀνήλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν οὐχὶ διὰ φρατριστικῶν σκευωριῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ βίου καὶ τῆς δεδοκιμασμένης φιλοπατρίας».

Ἐν τῷ Voltaire δημοσιεύονται ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν ἐπιφυλλίδι Les cocodettes, μυθιστόρημα περιγράφον σκηνὰς τῆς ἀλτῆς Ναπολεόντος τοῦ Γ', καὶ ἐν γένει ζωηρῶς ἀπεικονίζον τὸν βίον τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἐπὶ τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας. Ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ περιγράφεται γορὸς μετμηφισμένην ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς πρηνικίσεως Μέρτερνιχ, συζύγου τοῦ εἰς Παρισίους τότε πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρίας. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ μυθιστορήματος τούτου, ὃς τὴν μετὰ κρότου ἀγγελλεῖσθαι ἐκδοσὶν ἀνυπομόνως ἀνέμενον οἱ Παρινοὶ, ὑπογράφεται ψευδωνύμως Brummel.

Τὴν 12 παρελθόντων Νοεμβρίου ἐγένετο ἐν Νέα Ὑόρκη τῆς Ἀμερικῆς ἡ πρώτη ὑπὸ γυναικῶν ψηφοφορία ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς τῶν δευθυντῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοσίων σχολείων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀπέκτησαν αἱ γυναῖκες ἐν ὅλῃ τῇ πολιτείᾳ τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ νόμου τοῦ 1880. Ἀλλὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην ὑπερῆκόντισε τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Wisconsin, ἀπονεῖμιν διὰ νόμου εἰς τὰς ἑγγάμιους γυναῖκας τὸ δικαίωμα οὐ μόνον τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς πάντα τὰ δημόσια ἀξιώματα. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν δὲ τοῦ Wyoming αἱ γυναῖκες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀπὸ τοῦ 1828 ἔτι, καὶ ἐνασκουσιν αὐτὸ μετὰ πολλῆς κρίσεως καὶ ὀρθοφροσύνης. Ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἀνδρῶν καὶ τριῶν γυναικῶν αἱ κἀπαι καλόπτονται ὑπ' ἀνθῶν, ἐν δὲ τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς οὔτε ὕβρις οὔτε βῆναυσι λόγοι ἀκούονται ποτέ. Καὶ βλέπει τις νεαρὰς μητέρας, φεροῦσας τὰ τέκνα ἢ τὰ βρέφη αὐτῶν τετυλιγμένα εἰς θερμὰ σπάργανα, νὰ εἰσερχονται ἀφελῆστα εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν καλῶν καὶ ἀποθέτωσι τὴν ψῆφον αὐτῶν, ὡς εἰ ἔπραττον τὴν συνηθεστάτην τοῦ βίου των πράξιν.

ΒΙΒΛΙΑ

2267. Ἐστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 7 Δεκεμβρίου 1880. Ἀριθ. 258 (206). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἐστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγίς τῆς ἐπαρχίας Τήνου ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Κωνσταντινουπόλις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίκης. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικῶν τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Μακροβιότης. — Αἱ ἀγγελίαι τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλήθειαι. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2268. Διάφοροι γραφαὶ εἰς τὸ κείμενον τοῦ Γοργίου τοῦ Πλάτωνος, συλλεγεῖσθαι ἐκ περγαμηνοῦ κώδικος τοῦ γ' αἰῶνος ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμείου. Ἐν Σμύρνῃ, τόποις Ν. Α. Δαμνίου, 1880. 8^{ον}, σελ. 15. [Κατὰ τὸν πρόλογον τοῦ κ. Παπαδοπούλου ὁ κώδιξ οὗτος διατηρεῖται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐθαγγελικῆς Σχολῆς, περιέχει δὲ ὅλον τὸν Γοργίαν καὶ σύγκριται ἐκ φύλλων ἐνενηνικῶν καὶ ἐπτά].

2269. Ἀνεκδότων Συμαϊκῶν τεύχος πρῶτον, περιέχον ἐπιστολὴν πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιου Α' πρὸς Νίκωνα πατριάρχου Ῥωσίας; 1652-1653. — Ἐπιστολὴν Μακαρίου τοῦ Πατριμοῦ πρὸς Σέρμαν. — Γ'. Ἰαννουῖλη, Κανὼνα ἰαμβικῶν εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. Νῦν πρῶτον ἐκδίδεται ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμείου. Ἐν Σμύρνῃ, τυπογραφεῖον Α. Ι. Στυλιανοπούλου, 1880. 8^{ον}, σελ. δ' καὶ 27.

2270. Ἐμμετρα ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου. Λεῖρα. — Μοῦσα μαινάς. Ἐν Σμύρνῃ, τυπογραφεῖον ὁ «Τύπος». 1880, 12^{ον}, σελ. 160. Τιμᾶται φράγκων τριῶν.

2271. Κλέων-Λέων, οὐτοπία ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου. Μέρος πρῶτον. Ἐν Σμύρνῃ, τυπογραφεῖον Ν. Α. Δαμνίου. 1879. 16^{ον}, σελ. 73.